

Clubblad 2018

V.U Nimrodsvrienden vzw

Wij wensen u veel leesplezier.

Programma 2018

- 24 februari 2018 algemene ledenvergadering te Bolderberg domein Bovy om 15:00
- 05/05/2018 sociaal test Vliermaalroot
- 01-07-2018 cursisten wedstrijd Waanrode
- 08-07-18 clubmatch Bocholt
- 15-07-18 open Lanaken
- 12-08-18 open Argenteau
- 26/08/18 jeugd Genk onder voorbehoud van goedkeuring ANB

VOORHUIDONTSTEKING EN/ OF CASTRATIE BIJ DE REU

A. Wat is voorhuidontsteking?

Bij een voorhuidontsteking is de huid (aan de binnenkant) van de voorhuid ontstoken door een bacteriële infectie.

Door deze ontsteking scheidt de voorhuid etter af, die als gele of groene druppels zichtbaar zijn doordat ze aan de voorhuid hangen of doordat de hond dit soort druppels in huis verliest en een spoor van vlekken verspreidt.

B. Welke dieren krijgen een voorhuidontsteking?

Niet-gecastreerde reuen kunnen gemakkelijk een voorhuidontsteking krijgen. Gestimuleerd door hun geslachtshormonen schachten niet-gecastreerde reuen regelmatig hun penis uit, waarna bacteriën vanuit de buitenwereld in de voorhuid terecht komen en een bacteriële infectie veroorzaken.

In veel gevallen moeten deze bacteriën door het lichaam bestreden worden, waarna de bacteriële infectie een bacteriële ontsteking wordt.

Reuen die een voorhuidontsteking zullen krijgen, krijgen dit meestal al op jonge leeftijd, namelijk zodra ze seksueel actief beginnen te worden, meestal op een leeftijd van ½ tot 1 jaar.

Eenmaal een voorhuidontsteking betekent helaas meestal altijd een voorhuidontsteking, tenzij castratie plaatsvindt.

C. Wat is er te doen tegen een voorhuidontsteking?

Indien een dier bovengenoemde symptomen heeft onderzoekt de dierenarts de hond om te controleren of er behalve de geslachtshormonen eventueel andere oorzaken zijn aan te wijzen, zoals vormafwijkingen of gezwellen van penis of voorhuid. Indien dit niet zo is, is er sprake van een ongecompliceerde voorhuidontsteking.

Therapeutisch zijn er een aantal mogelijkheden:

De voorhuid regelmatig reinigen en desinfecteren door middel van een voorhuidcleaner

Deze locale behandeling kan eventueel ondersteund worden door middel van een antibioticum kuur.

De stimulatie door geslachtshormonen wegnemen door castratie. Bij ongecompliceerde voorhuidontstekingen is dit vaak de enige definitieve oplossing.

D. Wat zijn de gevolgen van een castratie voor mijn hond?

Allereerst adviseren wij een castratie uitsluitend als daar een lichamelijke oorzaak voor is zoals een hardnekkige voorhuidontsteking of een prostaatprobleem.

Ook bij bepaalde gedragsproblemen kan castratie, naast gedragstherapie, door de gedragstherapeute of de dierenarts geadviseerd worden. Zonder dit soort aanleidingen is castratie niet nodig en eigenlijk ook niet wenselijk, aangezien het dan om onnodig ingrijpen in het lichaam van het dier zou gaan.

Mogelijk gevolgen van castratie zijn:

De stofwisseling past zich iets aan, terwijl de meeste reuen na castratie duidelijk hongeriger worden en soms zelfs geobsedeerd door eten lijken. Indien u dezelfde hoeveelheden en soort voedsel zou blijven verstrekken als vóór de operatie, zou de reu te zwaar kunnen worden.

U kunt dit eenvoudig oplossen door na de operatie nog $\frac{3}{4}$ van het dagrantsoen van vóór de operatie te geven, maar meestal raden wij aan om over te schakelen naar een aangepaste voeding die minder calorieën en meer vezels bevat.

U kunt gerust gekookte groenten naar believen bij de voeding voegen zodat de hond een meer "gevuld" gevoel heeft.

De hond zal minder gemotiveerd worden in gedragingen die voor een groot gedeelte door zijn geslachtshormonen ingegeven worden, zoals weglopen van huis als er een loopse teef in de buurt is, of het aangaan van dominantieconflicten met andere reuen. Dit kan ook inhouden dat de hond over de gehele linie rustiger wordt.

Het Syndroom van Horner

Het syndroom van Horner is een, meestal éézijdige, oogafwijking. Het wordt veroorzaakt door beschadiging(en) van zenuwbanen, zowel centraal (in de hersenen) als perifeer (in het ruggenmerg en in de zenuwen die het oog aansturen).

Het syndroom van Horner is gekenmerkt door :

1. De pupil die vernauwd is (miosis)
2. Het derde ooglid die voor het oog komt te zitten
3. De oogbol die naar achteren in de oogkas geduwd wordt
4. Het bovenste ooglid die naar beneden hangt
5. De huid die warmer is thv het oor en de neus op de aangetaste zijde

Een hond met het syndroom van Horner op het rechter oog

De symptomen komen door een beschadiging aan het autonome zenuwstelsel. Het autonome zenuwstelsel wordt onderverdeeld in een orthosympatisch en een parasympatisch deel.

- Het **orthosympatisch zenuwstelsel** bevordert een toestand van het lichaam waarin activiteiten zoals lichamelijke inspanning mogelijk zijn (Fight and Flight). Het orthosympatisch deel zorgt onder andere voor een hogere hartslagfrequentie, verwijding van de bloedvaten in de spieren en een hogere ademfrequentie, maar remt de spijsvertering. Wanneer het lichaam in rust is, wordt de spijsvertering actief. Bij het orthosympatische zenuwstelsel worden impulsen vanuit het ruggenmerg via de

grensstrengen naar de organen geleid. Grensstrengen zijn twee reeksen van ganglia links en rechts van de wervelkolom. Vanuit deze ganglia lopen zenuwen naar de organen.

- Het **parasympatisch zenuwstelsel** zorgt voor een toestand van rust in het lichaam, waarbij omstandigheden gecreëerd worden die opbouw van weefsel en herstelmechanismen van het lichaam bevorderen.

Het parasympathische zenuwstelsel zorgt onder andere voor een grotere productie van verteringssappen, een snellere darmbeweging, verwijding van de bloedvaten naar het spijsverteringsstelsel en een snellere nierwerking. Het verlaagt onder andere de hartslagfrequentie en ademfrequentie.

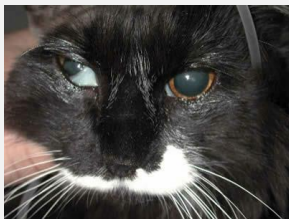
De beschadiging van het autonome zenuwstelsel kan komen door verschillende oorzaken :

- De perifere vorm komt het meest voor en meestal wordt deze vorm veroorzaakt door een middenoorontsteking of door ontstekingen of tumoren in de oogkas. Daarnaast wordt ook gedacht aan (niet herkend) trauma door bijvoorbeeld het rukken aan de lijn.
- Bij de kat kan een lymfosarcoom (kwaadaardige tumor), ter hoogte van de borstingang of in de borstholte zelf, oorzaak zijn van een Horner syndroom.
- Meestal echter kunnen we geen duidelijke oorzaak vinden en is er dus sprake van een "idiopathische" Horner.

Diagnose/Behandeling

Zowel voor het stellen van de diagnose als voor de verdere therapie maken we gebruik van Adrenaline(1%)-oogdruppels of Phenylephrine(10%)-oogdruppels.

Bij een patiënt die we verdenken van het syndroom van Horner druppelen we één van beide middelen in het oog. Als de symptomen binnen 30 minuten verdwijnen (de pupil wordt groter en het oog komt weer normaal in de oogkas te liggen), dan hebben we te maken met het syndroom van Horner en mag worden aangenomen dat het om een perifere beschadiging gaat.

Een kat met het syndroom van Horner op het linker oog

De behandeling kan worden doorgezet door het aangedane oog 2–3 maal daags te druppelen gedurende 4–6 weken, waarna de symptomen in het algemeen vanzelf zullen verdwijnen.

Prognose

Bij een goede reactie op de druppels is de prognose gunstig.

De verschijnselen zullen vanzelf verdwijnen. Indien er te traag of helemaal geen verbetering van de symptomen optreedt, dan is de beschadiging waarschijnlijk meer centraal gelegen en is de prognose minder goed.

Het blijft wel belangrijk om naar onderliggende oorzaken te zoeken, en deze indien mogelijk behandelen.

Begin maart starten de cursussen in de regio's.

Argenteau: zondag voormiddag

Bocholt: zondag voormiddag

Genk: zaterdag voormiddag

Lanaken: zondag voormiddag

Tongeren: zondag voormiddag

Waanrode: zaterdag namiddag

Zolder: zondag voormiddag

05/05/2018 is er een sociaaltest in Vliermaalroot organisatie Tongeren
Inschrijven kan tot 2 weken vooraf.

[inschrijfformulier](#)